

Dags igen. Höstsalongen är en publikmagnet som brukar locka en bredare publik än vanligt. I år upptar den 179 konstverk i vitt skilda tekniker.

Höstsalong igen – för 73:e året i rad!

179 konstverk av 83 konstnärer. Nu är det dags för årets Höstsalong på Värmlands museum, den 73:e i ordningen.

Det är länge sedan nu som de värmländska konstnärerna var hänvisade till banker och hotellfoajéer för att hänga sina alster till allmänhetens beskådande. 73 år, närmare bestämt.

– Då beslöt man att ge dem ordentliga ytor på museet och samla dem vid ett gemensamt tillfälle, förklarar konstchefen Bo Jonzon.

Sedan dess har höstsalongen blivit en institution som numera förläggs till Värmlands museum vartannat år, vartannat till Rackstadsmuseet respektive Kristinehamns konstmuseum.

Här visas i år 179 konstverk av 83 konstnärer, samtliga medlemmar i Värmlands konstnärskör.

– Alla medlemmar får skicka in max tre verk var och sedan väljs de bästa ut av en oberoende jury. I år har den bestått av endast en person, konstnärinnan Claudia Theel, förklarar han.

Konsten har stor spännvidd; här finns allt från skulpturer och textil till grafik och målningar i olika tekniker. Bredden på utställningen gör den till en av museets största publikmagneter, enligt Bo Jonzon:

– Den vanliga konstpubliken har vi alltid, men till höstsalongen kommer även människor som normalt inte är så intresserade och kanske inte särskilt kunniga heller. ”Vanligt folk” med andra ord, som tycker det är roligt med blandningen och att se regionens konstnärer excellera.

Alla är dock inte bosatta och verksamma i Värmland – kriterierna stipulerar bara att man ska ha någon slags knytning till länet.

En av de 83 konstnärerna är för övrigt Bo Jonzon själv, som förutom konstchef också är skulptör och grafiker. I den egenskapen är han en av årets fyra stipendiater i Värmlands konstförening och har som sådan en given plats på höstsalongen.

Höstsalongen pågår i en månad, från 4 oktober till 2 november.

TEXT: CHRISTINA WIKSTRÖM

Lettisk bokfest och värmländskt ösregn

»Så är man då åter hemma efter några intensiva bokdagar i Göteborg. Så många samtal och möten med människor som man känner och inte känner, alla ljud och röster mikrofoniskt förstärkta, en ständig ström av intryck och avbrott – och den strida strömmen av ord, böcker och författare. En bokmessa är verkligen de avbrutna samtalens torg och aldrig missar man så mycket intressanta program och uppläsningar som där i Göteborg, ty man, eller rättare: jag, är dels knuten vid vår egen monter i Värmlandshörnan, dels uppbunden till diverse programpunkter under lettisk flagg.

Lettland var ju i fokus denna gång och överallt kunde man höra Juris Kronbergs myndiga stämma när han presenterade sina landsmän på den ena scenen efter den andra. Självt hade jag också glädjen att närvara när de presenterade en ny diktsamling av Bengts Bergs, med mina dikter förvandlade till lettiskt lyrik – i tolkning av högst densamme: Juris Kronbergs. (Alla manspersoners för- och efternamn är försedda med denna maskulina s-form.)

I min förra krönika citerade jag en vacker höstdikt av Knuts Skujenieks, den lettiska samtidspoesins Grand Old Man. Denna gång hans yngre kollega, Guntars Godins, som skriver både humoristiskt och lite åt det buddhistiska hållet, eller vad tycker ni?

*En fin tuschteckning
flyter ut i regnet
en kines som liknar en hieroglyf
söker på berget sin gud.*

*Vinden far upp i himlen
på ett tunt bamburör,
kinesen klättrar ner,
han har funnit sin gud.*

Nu har de lettiska poeterna lämnat staden Göteborg. Den lettiska montern – wellpappkonstruktionen föreställande det nya biblioteket i Riga – är nedmonterad, wellpappfåtoljerna är utdelade som souvenirer till besökarna. Plötsligt är allt över och vi är redo att stiga in i höstens svala kvällsdis. Hemfärden går genom landskapets glödande akvarell. Bakom oss finns ett hav av böcker, framför oss väntar mörka kvällars enstaka böcker, farkoster som skall frakta oss över hösten, genom vintern och mot en ny vår.

*

I skrivande stund hör jag regnet mot rutan. Det slår hårdare och hårdare och jag tänker: Ån är visst inte sommaren slut. Lika bra att finna sig i vad vädret bjuder, i akt och mening att mäta med detta skriver jag:

När som det regnar och jag vill finnas i varje droppe, varje droppes fallande ofrivillighet, vill utgöra allt det fallande, fallna, ja, vara själva fallet av regn och den friskhet, den både disiga och uppåtsvävande syrekick som skuren framkallat och doftbädden som också den stiger mot oss och allt; vill vara regnet alltså, eller snarare vätans väsen (om nu ett sådant finns), vill vara det våta i det våta, vill regna mitt eget regn – och bli blöt.

Vinnare i bokutlottningen!

Ledande personligheter - Anna Hägg, Molkom

Hur man flyttar 20 ton död älg - Anders Thorén, Karlstad

Ledarrollen vid uppsägningar - Birgitta Kihlman, Karlstad

Böckerna kommer på posten.

